

Анастасія Наливайко

Ой Боже Святий. То все було страшне. Я тепер так як подумаю, так і подивлюся, так сама бачу своїми очима як то, я там переживала все. Як то було, о Боже Святий, ой Боже Святий. Таке тяжке... І чого то люди наші такі, але такий той рік, що то такий голод зробили, такий був врожай дуже великий по полях, хліба такі були гарні, так було всього багато, жита і пшениці, люди мали дуже багато усього. Уродило дуже гарно, але потім вже там комуністи ходили та й все позабирали.

Тоді їхали так по селі з підводами і кидали так прямо в підводи, так і кидали в мішках, мішками. Я бачила то як возили, хто в кого забрали, кидали на ту гарбу. Гарба була така висока, щоб то можна було там багато так накидать. То в кого, що взяли туди все кидали, і так туди, Бог знає, куди вони то все везли.

Найбільше вони налягали на ту Полтаву, бо там було багато, майже все українці були.